

Szipács, a szirénfalvai tudós ember

Lakott ott egy szőrös ember, sose beretvákozott, se nem mosdott, úgy hítták, hogy Szipács. Osztán a másik ódalrul, a jegenyefárul kiabáltak neki által az ördögök, ingyelkedtek vele. Az meg fogta a puskát, oszt megtöltötte lúpatkószöggel. Persze a lúpatkószög akkor nem olyan volt mint most, gyári, mer' a' én időmbű' is még a kovácsok csináták, oszt patkolták a lovat. Odalútt, akkor leesett az ördög. Általment, hát csak egy rakás kulimász vót ott. De mikor odalútt, hát a többi ördögök mentek rikácsolva, kiabálva, hogy:

– Megmondtam Léla – aszongya –, hogy póruul jársz! – Elmentek röhögve.

De az a Szipács olyan vót, hogy ha jöttek olyan vadász népek, és őt nem vitték magukkal, hát ennyi nyúlat se fogtak ni. Ugye ha elvitték magukkal, hát odament a nyúl a kocsihoz, aztán a szemébül a könny is ömlött a nyúlnak. Odamentek a kocsihoz [a nyulak]. Hát ő boszorkán vót. Hát.